درمکتب امام

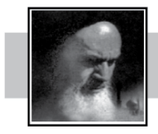

با اینها چه کنیم؟

امروز هم مسلمان‌ها مبتلای به دسته‌ای از منافقین هستند که کار این مسلمان‌ها با این منافقین مشکل‌تر است، تا کارشان با محمدرضا [پهلوی]. محمدرضا ایستاده بود و می‌زد و می کشت. و تکلیف ملت با او معلوم بود. ملت می‌رفت به جنگش. اما یک دسته‌ای که در ظاهر اظهار اسلام می کنند، در ظاهر برای اسلام دعوت می کنند، در ظاهر حرف اسلام می‌زنند، قلم‌های‌شان و قدم‌های‌شان برای اسلام است، لکن زیر پرده با اسلام مخالف‌اند. مخالفت با اسلام می کنند در زیر پرده. با اینها باید چه بکنیم؟ کار با اینها بسیار مشکل است.

صحیفه امام؛ ج۱۱؛ ص۲۳۳ | قم؛ ۲۳ آذر ۱۳۵۸

مقاله وارده

از هسته اتمی تا خروج از NPT

ابراهیم کارخانه‌ای

۱- یکی از منابع مهمی که خداوند تبارک و تعالی آن را منبع اصلی تأمین انرژی جهان قرار داده است، هسته اتمی است که سنگ بنای آن در کره زمین بر پایه شکافت هسته‌ای و مقدمه‌ای برای دستیابی به فرآیند هم‌جوشی هسته‌ای است که منبع تمام‌نشدنی انرژی آینده بشری را از طریق آب اقیانوس‌ها رقم خواهد زد. با توجه به اینکه ذخایر فسیلی جهان رو به اتمام است، هر کشوری که بخواهد عزت و استقلال خود را حفظ کند چاره‌ای ندارد جز اینکه امروز به فناوری شکافت هسته‌ای و فردا به فناوری هم‌جوشی هسته‌ای دسترسی پیدا کند. بر این اساس جمهوری اسلامی در استفاده از انرژی هسته‌ای به عنوان حق مسلم خدادادی خود لحظه‌ای درنگ نخواهد کرد.

۲- شکی نیست که در آینده، کشورهای صاحب چرخه سوخت هسته‌ای و در رأس آن‌ها آمریکا در اقدامی شبیه NPT بخواهند با تشکیل باشگاه دارندگان چرخه سوخت هسته‌ای، مدیریت استفاده از سوخت‌های هسته‌ای جهان را در انحصار خود قرار دهند و اجازه ندهند دیگر کشورها به چرخه سوخت هسته‌ای دسترسی پیدا کنند و کشورهای فاقد چرخه سوخت هسته‌ای و نیازمند انرژی را در جهت همسویی با سیاست‌های سلطه‌جویانه خود به گروگان بگیرند. کما اینکه همین کار هم‌اکنون در قالب NPT در حال اجرا است.

اقدامات هیئت حاکمه شکست‌خورده آمریکا مبنی بر محرومیت جمهوری اسلامی از غنی‌سازی هسته‌ای، علاوه‌بر استفاده ابزاری از موضوع هسته‌ای با هدف تهدید، توطئه و حمله علیه جمهوری اسلامی ایران؛ در درازمدت بر پایه چنین اقدامی نیز قابل ارزیابی است!

جمهوری اسلامی ایران براساس برنامه صلح‌آمیز خود تاکنون اقدام به غنی‌سازی زیر ۵ درصد، ۲۰ درصد و ۶۰ درصد به ترتیب برای نیروگاه‌های هسته‌ای، رآکتور تحقیقاتی، زیردریایی‌ها و کشتی‌های اقیانوس‌پیما اقدام نموده است؛ لیکن آمریکای جنایتکار، در حالی جمهوری اسلامی ایران را از دستیابی به چرخه صلح‌آمیز هسته‌ای نهی می کند که خود بدون حد و مرز همگام با نیروگاه‌های هسته‌ای اقدام به غنی‌سازی بالای ۹۰ درصد با هدف توسعه سلاح‌های هسته‌ای می‌نماید و همدست جنایتکار او یعنی رژیم صهیونیستی فارغ از نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، برنامه قهرآمیز هسته‌ای خود را در سطوح راهبردی و تاکتیکی به پیش می‌برد!

۳- مقایسه انرژی‌های حاصل از سوخت‌های هسته‌ای و فسیلی بیانگر مزیت ویژه سوخت‌های هسته‌ای است، به‌طوری که برای تولید ۱۰۰۰ مگاوات برق در سال، ۵/۲ میلیون تن ذغال‌سنگ یا ۵/۱ میلیون تن نفت و تنها ۲۵ تن اورانیوم با غنای زیر ۵ درصد بر پایه فرآیند شکافت هسته‌ای مورد نیاز است. از طرفی انرژی حاصل از هم‌جوشی هیدروژن سنگین موجود در یک گالن آب، معادل ۳۰۰ گالن نفت انرژی تولید می‌کند. با توجه به اینکه منابع فسیلی و ذخایر اورانیوم جهان تمام‌شدنی و در مقابل، آب اقیانوس‌ها، منابع پایدار و تمام‌نشدنی است، در آینده با پیشرفت‌های علمی که در جریان است، تأمین انرژی مورد نیاز بشر از طریق منابع آبی و اقیانوس‌ها بر پایه فرآیند هم‌جوشی هسته‌ای (گداخت هسته‌ای) رقم خواهد خورد. در این رابطه قابل ذکر است که به ازای حدود هر ۷۰۰۰ مولکول آب، یک مولکول آب سنگین وجود دارد که ماده اولیه تهیه هیدروژن سنگین مورد نیاز فرآیند هم‌جوشی هسته‌ای است و به همت نخبگان و دانشمندان مجرب؛ جمهوری اسلامی ایران در تولید آب سنگین با عالی‌ترین کیفیت، جایگاه برجسته‌ای در جهان دارد و سال‌هاست که در عرصه هم‌جوشی هسته‌ای نیز فعالیت تحقیقاتی دارد. نکته قابل توجه اینکه، کشوری که امروز از فناوری شکافت هسته‌ای برخوردار نباشد فردا نخواهد توانست به فناوری هم‌جوشی هسته‌ای دسترسی پیدا کند. این حقیقتی است که رهبر شهید حکیم و ژرف‌نگر جمهوری اسلامی ایران با اصرار بر غنی‌سازی هسته‌ای بر دستیابی به این مهم برای امروز و فردای کشور تأکید فرمودند و بدون شک اگر ایران اسلامی می‌خواست معادلات سیاسی و علمی خود را بر اساس اراده قدرت‌های سلطه‌گر ترسیم نماید امروز اثری از جمهوری اسلامی ایران در عرصه معادلات قدرت و پیشرفت منطقه‌ای و جهانی دیده نمی‌شد.

۴- براساس آمار منتشره سال ۲۰۲۲ از ۴۱۱ رآکتور فعال در جهان، سهم آمریکا ۹۲، فرانسه ۵۶، چین ۵۵، روسیه ۳۷، کره جنوبی ۲۴، انگلستان ۱۱، پاکستان ۶ و امارات متحده عربی ۳ رآکتور می‌باشد که به ترتیب فرانسه، روسیه و آمریکا، ۶۳، ۱۹ و ۱۸ درصد برق مورد نیاز خود را از طریق نیروگاه‌های هسته‌ای تأمین می‌کنند. لیکن جمهوری اسلامی ایران با داشتن تنها یک نیروگاه فعال هسته‌ای در رأس اهداف توطئه‌های آمریکا و غرب قرار دارد! این در حالی است که آمریکا با فرآوری پسماندهای ۹۲ رآکتور فعال خود، ماده اولیه مورد نیاز ساخت سلاح‌های هسته‌ای را نیز تأمین می‌کند. (در پسماند هر نیروگاه هسته‌ای سالانه معادل یک درصد پلوتونیوم تولید می‌گردد که در یک رآکتور هسته‌ای ۱۰۰۰ مگاواتی سالانه حدود ۲ تن پلوتونیوم تولید می‌شود.) آمریکا با در اختیار داشتن بیش از ۴۵۰۰ کلاهک هسته‌ای! مدعی است که فعالیت هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران امنیت منطقه و جهان را به خطر می‌اندازد! این اقدام فریبکارانه و زورمدارانه آمریکا در حالی است که همدست کودک‌کش او، رژیم صهیونیستی نیز خارج از چارچوب آژانس بین‌المللی انرژی اتمی با دارا بودن حداقل ۹۰ کلاهک هسته‌ای بارها جمهوری اسلامی ایران را تهدید به حمله هسته‌ای نموده است! آیا در چنین شرایطی، دست کشیدن از غنی‌سازی هسته‌ای بوسه بر پنجه گرگ نیست! بدون شک این فرموده امام حکیم و شهید انقلاب در اول فروردین ۱۳۹۱ که «ما سلاح اتمی نداریم و نخواهیم ساخت اما در مقابل تهاجم دشمنان چه آمریکا و چه رژیم صهیونیستی برای دفاع از خودمان در همان سطحی که دشمن حمله کند به آن‌ها حمله خواهیم کرد» راهبرد بازدارندگی جمهوری اسلامی ایران در دفاع قهرمانانه از دین و میهن و عزت و شرف ملت ایران خواهد بود.

۵- اهمیت غنی‌سازی که لازمه آن در اختیار داشتن چرخه سوخت هسته‌ای است، صرف‌نظر از جایگاه سیاسی آن در استقلال و سرنوشت کشور، در دیگر عرصه‌های پیشرفت از قبیل: پزشکی، بهداشتی، کشاورزی، صنعتی، زیست‌محیطی، زمین‌شناسی، زیست‌شناسی، آب‌شناسی، باستان‌شناسی، پژوهش و نوآوری، بازرسی و حتی قضائی و... در حدی است که اگر کنار گذاشته شود، علاوه‌بر آنکه جان صدها هزار بیمار در حال و آینده به خطر خواهد افتاد، یأس و ناامیدی بر دیگر ابعاد علمی، آموزشی و پژوهشی و صنعتی سایه خواهد افکند و چرخ پیشرفت کشور در مواردی کند و یا متوقف می‌گردد. همه علوم عالم زنجیره به‌هم‌پیوسته‌ای است که فقدان یک حلقه عملاً زنجیره پیشرفت یک برنامه همه‌جانبه را به هم می‌ریزد. در ساخت یک رآکتور هسته‌ای کمتر از ۱۵ درصد آن نیازمند دانش هسته‌ای است، بخش اعظم آن غیرهسته‌ای و استفاده از کالاهای با کاربردهای دوگانه است که کشور را در لبه فناوری روز دنیا به پیش می‌برد. مهندسی طراحی، ساخت و به‌کارگیری مواد در اوج شرایط بحرانی با بالاترین حد خلأ فشار، دما و... مستلزم پیشرفت در قله علوم بشری است که با دستیابی به چرخه سوخت هسته‌ای و بومی‌سازی ساخت رآکتور ممکن می‌گردد. بر این اساس، جای تردیدی باقی نمی‌ماند که ملت بزرگ ایران، راهی جز ادامه قدرتمندانه غنی‌سازی و استفاده از مواهب آن ندارد. در شرایطی که دشمن در صدد است که امر و نهی خود را بر ملت ما تحمیل نماید، قطعاً ملت ایران می‌بایست، بایدها و نبایدهای خود را بر پایه اقتضائات و نیازمندی‌های خود قدرتمندانه به پیش ببرد و در میدان دانایی و توانایی، خود رأساً تصمیم بگیرد. همان گونه رهبر معظم شهید انقلاب فرمودند باید برای قوی‌تر شدن کشور در تمامی عرصه‌ها برنامه داشت و به آن‌ها عمل کرد که لازمه آن، ورود دانایی‌محور نخبگان، دلسوزان و وفاداران مجرب و کارآمد نظام اسلامی به میدان ایده و علم و عمل است. رهنمودها و پیام‌های امام شهید انقلاب روان‌ترین، مردمی‌ترین، محکم‌ترین و دقیق‌ترین راه روشنی است که به روی ملت بزرگ ایران گشوده شده که ان‌شاءالله نتیجه آن اقتدار هرچه بیشتر جمهوری اسلامی ایران و بازدارندگی کامل در جهت خنثی‌سازی نقشه‌های شوم بیگانگان و پیشتازی ملت رشید و بصیر ایران در میدان علم و عمل خواهد بود.

۶- در حالی که دائماً شاهد عدم پایبندی و خروج آمریکای جنگ‌افروز از معاهدات بین‌المللی هستیم؛ جمهوری اسلامی ایران در طول دهه‌های گذشته بیشترین ضربات را از عضویت در NPT متحمل شده است و حاصل این عضویت جز شرارت، خسارت، قتل و ترور و حمله نظامی؛ کوچک‌ترین نفعی برای ملت ایران در پی نداشته است و از این پس نیز از ادامه عضویت در NPT جز بار گذاشتن مسیر تهدید، تحریم، توطئه و حمله به بهانه هسته‌ای، حاصل دیگری متصور نیست و از طرفی آژانس بین‌المللی انرژی نیز که خود می‌بایست مدافع حقوق هسته‌ای به رسمیت شناخته اعضا باشد علی‌رغم بیش از ۲۰ سال تعامل یکجانبه و خویشتنداری جمهوری اسلامی ایران، در برخوردی دوگانه و تبعیض‌آمیز به بازوی جاسوسی و اهرم سیاسی دشمنان علیه جمهوری اسلامی ایران تبدیل شده است و نه‌تنها بمباران مراکز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران را به عنوان وظیفه حداقلی محکوم نمی‌کند! بلکه در برابر تهدیدات مکرر رژیم صهیونیستی در استفاده از سلاح هسته‌ای علیه جمهوری اسلامی ایران نیز کوچک‌ترین واکنشی از خود نشان نمی‌دهد و به جای یک نهاد ناظر و بی‌طرف؛ با حمایت از آمریکا و غرب خود به یک سر دعوا علیه جمهوری اسلامی ایران تبدیل شده است! بر این اساس ایران اسلامی بر طبق بند ده NPT که این حق را به اعضا داده است که هرگاه امنیت ملی آن‌ها به علت ادامه عضویت در معرض خطر قرار بگیرد می‌توانند تقاضای خروج از NPT بدهند، چاره‌ای جز خروج از NPT ندارد و تجربه ربع قرن جاسوسی، ارائه گزارش‌های کذب و ساختگی و کاشتن بذر فشار حداکثری و حمله ناجوانمردانه علیه کشور عزیزمان ایران دلیل آن می‌باشد.

گزارش روز یکصد و نود و نهم جنگ

عربستان زیر ضربات یمن و درخواست کمک رژیم سعودی از اسرائیل

درگیری‌های میدانی ادامه دارد

در روز صد و نود و نهم جنگ همچنان اخبار درگیری و انفجار، هرچند به اندازه کم، وجود دارد. منابع عربی خبر از انفجار مهیبی در بندر عقبه اردن دادند که صدای آن در بندر ایلات واقع در اراضی اشغالی نیز شنیده شده است. منشأ این انفجار ذکر نشده، اما خبرگزاری رسمی اردن اعلام کرد این انفجار باعث نشست گاز آمونیاک در مجتمع صنعتی عقبه شده است. به دنبال نشت گاز آمونیاک دست‌کم ۱۱ نفر دچار خفگی شده و دستور تخلیه کامل بندر نیز صادر شده است.

در جبهه یمن اخبار غیررسمی حاکی از حمله یمنی‌ها به پایگاه نظامی خمیس‌مشیط در عربستان است. نیروهای مسلح یمن طی بیانیه‌ای در تشریح اقدام خود گفتند عملیات نظامی گسترده‌ای را با هدف قرار دادن تأسیسات و زیرساخت‌های نظامی، از جمله آشیانه‌های جنگنده‌ها، رادارها، باندها، انبارهای مهمات و دیگر اهداف واقع در پایگاه هوایی ملک خالد در خمیس‌مشیط، انجام دادند. هم‌زمان با انفجار در پایگاه نظامی خمیس‌مشیط، خبرگزاری رسمی عربستان اعلام کرد برد کوپر، فرمانده ستاد فرماندهی مرکزی ایالات متحده (سنتکام)، وارد عربستان شده و در بدو ورود مورد استقبال محمد بن سلمان در جده قرار گرفته است. روزنامه صهیونیستی اسرائیل هیوم مدعی شد بن‌سلمان برای مواجهه با یمن، از کشورهای منطقه و به‌طور غیرمستقیم از اسرائیل درخواست کمک کرده است. این روزنامه در ادامه گزارش خود افزود در حالی که برد کوپر، فرمانده سنتکام، برای بررسی دقیق وضعیت و افزایش سطح کمک‌های موجود آمریکا به عربستان اعزام شده، اما ترامپ در شرایط کنونی تمایلی به ارائه کمک نظامی مستقیم ندارد.

پیش‌بینی منتقدان درباره نشست غیرموجه عمان صحیح بود

از تحرکات جزئی میدان نبرد که بگذریم، یکی از مهم‌ترین خبرها در صد و نود و نهمین روز جنگ؛ لغو نشست صلاله در عمان بود که قرار بود ایران و عمان با حضور کشورهای حاشیه خلیج‌فارس توافق درباره تنگه هرمز را به امضا برسانند. خبری که طی روزهای گذشته از سوی مقامات رسمی دولت ایران، از جمله شخص رئیس‌جمهور و وزیر خارجه، نیز اعلام شده بود و البته مورد انتقاد نیز قرار گرفته بود. بنابر اعلام وزارت خارجه ایران و عمان، این نشست در آخرین لحظات لغو شد و زمان برگزاری آن به تعویق افتاد. وزارت خارجه ایران در توضیحات کلی خود یکی از علل لغو این نشست را درخواست برخی کشورهای حاشیه خلیج فارس عنوان کرد. پایگاه آمریکایی آکسیوس این کشور را «عربستان سعودی» اعلام کرد و نوشت: «یک مقام از کشورهای حوزه خلیج فارس گفت عربستان سعودی اصلاحاتی در پیشنهاد عمان و ایران درباره تنگه هرمز ارائه کرده است؛ زیرا ریاض نگران بود متن پیشنهادی عملاً به ایجاد وضعیت و رویه جدیدی در تنگه منجر شود.»

این دقیقاً یکی از نقاطی بود که منتقدان داخلی در نقد نشست صلاله عنوان می‌کردند. علاوه بر زمان‌بندی و منطق نادرست توافق با عمان؛ نشست صلاله پای کشورهای دیگر را نیز به معادله تنگه هرمز باز می‌کرد، در حالی که وزنی در این معادله نداشتند. وجه دیگر انتقادات به این نشست و توافق غیرموجه با عمان؛ مرتبط دانستن آن ذیل بند ۵ تفاهم‌نامه اسلام‌آباد بود. تفاهم‌نامه‌ای که آمریکا هرگز تعهدات خود را در قبال آن انجام نداد و دست آخر نیز از آن خارج شد. انتقاد اساسی این بود که چرا وزارت خارجه ایران همچنان به دنبال اجرا شدن این تفاهم‌نامه منسوخ و مملو از ایراد است. هم‌زمان که طرح اقدام راهبردی تنگه هرمز در مجلس شورای اسلامی خاک می‌خورد، وزارت خارجه نیز با نشست‌های غیرموجه به اتلاف وقت می‌پردازد و این همه در حالی است که مدیریت تنگه هرمز توسط ایران نیازی به تفاهم و امضای روی چند تکه کاغذ ندارد و باید در میدان عمل به اجرا گذاشته شود.

اعتراف مقام ارشد سابق آمریکا: ایران اقتصاد ما را تحت فشار قرار داده است

ابعاد اقتصادی جنگ نیز از دیگر موضوعاتی است که روزبه‌روز بر اهمیتش افزوده و در صدر اخبار قرار می‌گیرد. روزنامه انگلیسی گاردین روز گذشته با بررسی تصاویر ماهواره‌ای گزارش داد که اگرچه عربستان جزئیات خسارت‌های ناشی از حمله به خط لوله اصلی شرق به غرب تا دریای سرخ را افشا نکرده است، اما حجم این خسارت در خطوط لوله اصلی عربستان چشمگیر است. به گزارش گاردین: «این مسئله باعث از دست رفتن چهار درصد از تأمین نفت جهان می‌شود. تصاویر ماهواره‌ای حاکی از آن است که ایستگاه پمپاژ خط لوله راهبردی عربستان به‌شدت آسیب دیده است.» گاردین در ادامه افزود مشتری‌های نفت عربستان معتقدند ذخایر مخصوص صادرات این کشور به پایان خواهد رسید؛ چرا که خط لوله اصلی انتقال نفت به دریای سرخ مجدداً فعال نشده است.

هم‌زمان با کاهش عرضه نفت و روند صعودی قیمت آن تا ۱۱۰ دلار به ازای هر بشکه (برای شاخص نفت برنت)، فایننشال تایمز از هزینه سنگین حمل‌ونقل نفتکش‌ها به علت مخاطرات کشتیرانی در منطقه نیز خبر داده است. به گزارش این نشریه انگلیسی، کرایه نفتکش‌های غول‌پیکر از ابتدای سپتامبر ۴۰ درصد رشد کرده و مسیر خلیج فارس به چین از ۸۰۰ هزار دلار در روز عبور کرد. هزینه یک سفر نفتکش از خلیج مکزیک به آسیا نیز ۲۹ میلیون دلار، یعنی حدود ۱۵ دلار هزینه حمل برای هر بشکه نفت، رسیده است.

در همین زمینه ژنرال «مارک هرتلینگ»، فرمانده کل ارتش آمریکا در اروپا طی سال‌های ۲۰۱۱-۲۰۱۲، در یک مصاحبه به فشار ایران بر اقتصاد آمریکا اشاره کرد. این فرمانده ارشد سابق ارتش آمریکا گفت: «ما با یک رویکرد نامتقارن در جنگ اقتصادی از سوی ایران و حالا برخی متحدانش روبه‌رو هستیم. بسیاری از متحدان خاورمیانه‌ای ما در حال فاصله گرفتن هستند، چون دیگر نمی‌توانند به ما متکی باشند... بنابراین وقتی درباره تأثیرگذاری بر اقتصاد جهانی صحبت می‌کنید این وضعیت قطعاً اقتصاد آمریکا را هم تحت تأثیر قرار خواهد داد. ما همین حالا هم شاهد آن هستیم.»

روز گذشته «توماس مسی» نماینده جمهوری‌خواه مجلس نمایندگان آمریکا نیز تصویری از قیمت بالای بنزین و گازوئیل در آمریکا منتشر کرد و نوشت: «تمام اهرم‌هایی که کنگره و رئیس‌جمهور می‌توانستند برای تأثیرگذاری بر قیمت سوخت به کار بگیرند، در جهت اشتباه به کار گرفته شده‌اند.» هرچه می‌گذرد هزینه جنگ‌افروزی ساکنان کاخ سفید علیه ایران بیشتر در داخل آمریکا نمایان می‌شود. این شاید تنها راهی باشد که بتوان از طریق آن فشار جنگ را به مردم آمریکا چشاند تا باعث تغییر رفتار و سیاست‌های حاکمان خود شوند.

از بودجه هنگفت ۳۰۰ شرکت تا عضویت غیرقانونی ۱۵۰۰ نفر در هیئت‌مدیره‌ها

«اژه‌ای» دستور حسابرسی دقیق از بودجه و تخلفات شرکت‌های دولتی را صادر کرد

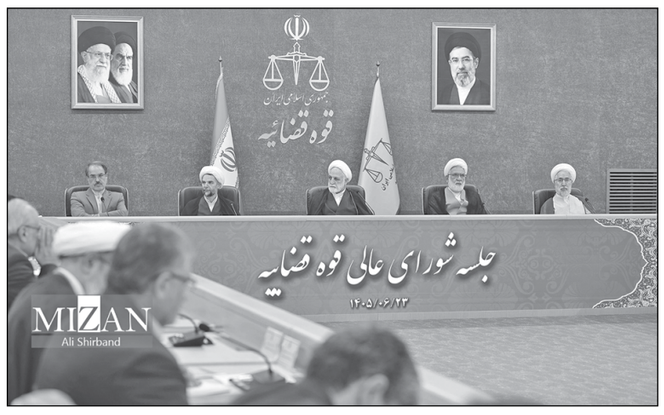

رئیس قوه قضائیه گفت: به رئیس سازمان بازرسی کل کشور دستور می‌دهم تا بررسی ویژه و جامعی را پیرامون شرکت‌های دولتی به عمل آورد.

به گزارش خبرگزاری میزان، حجت‌الاسلام والمسلمین غلامحسین محسنی‌اژه‌ای در نشست دیروز شورای‌عالی قوه قضائیه، به موضوع شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت و بودجه‌ای که به آنها طی سنوات مختلف اختصاص داده می‌شود، پرداخت و اظهارداشت: تعداد قابل توجهی از شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت در کشور وجود دارد؛ برخی آگاهان، تعداد آنها را بیش از ۳۰۰ شرکت قلمداد می‌کنند؛ بودجه تخصیصی به این شرکت‌ها بیش از بودجه دولت است؛ در این‌جا به رئیس سازمان بازرسی کل کشور دستور می‌دهم تا بررسی ویژه و جامعی را پیرامون این شرکت‌ها به عمل آورد. باید به طور دقیق مشخص شود که شرکت‌های مزبور، این بودجه‌ها را در چه حوزه‌هایی صرف می‌کنند؟ آیا سودده هستند یا زیان‌ده؟ این شرکت‌ها چگونه اداره می‌شوند؟ آیا اساساً وجودشان ضروری است؟ علی‌ای‌حال باید یک اقدام جامع و آسیب‌شناسانه در باب این شرکت‌ها صورت گیرد.

طرح سؤالات بسیار مهم در مورد برخی شرکت‌های زیانده دولتی

محسنی‌اژه‌ای افزود: باید مشخص شود که تعداد دقیق اعضای هیئت‌مدیره‌های این شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت چه مقدار است؟ آیا این اعضای هیئت‌مدیره‌ها اعم از موظف و غیرموظف، در بخش‌های دیگر نیز مشغول هستند یا خیر؟ باید دقیق مشخص شود که میزان دریافتی، حقوق، پاداش و یا حق جلسه آنها چه مقدار است؟ آیا هیئت‌مدیره‌ای که پاداش می‌گیرد، شرکت متبوعش سودده است یا زیان‌ده؟ قطعاً اگر شرکتی زیانده باشد و اعضای هیئت‌مدیره‌اش پاداش دریافت کنند، امری خلاف قانون صورت گرفته است.

وی به مقوله بودجه مسئولیت‌های اجتماعی شرکت‌های دولتی نیز گریزی زد و گفت: این شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت، بودجه‌ای تحت عنوان بودجه مسئولیت‌های اجتماعی دریافت می‌کنند؛ این مقوله، فی‌نفسه پسندیده و مستحسن است؛ لکن باید مشخص شود که این بودجه مسئولیت‌های اجتماعی، در کدام حوزه‌ها مصرف می‌شود.

رئیس دستگاه قضا با اشاره به پاداش‌هایی که به اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی تعلق می‌گیرد، عنوان کرد: من سال‌ها قبل بر روی موضوع شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت متمرکز شده بودم؛ چندی پیش نیز از یک مسئول ذی‌صلاح در باب پاداشی که اعضای هیئت‌مدیره یک شرکت مشخص، دریافت کرده بودند، استفسار کردم که مسئول مربوطه پاسخ داد که چنانچه پاداش دریافتی از سود خالص آن شرکت باشد، بلامانع و قانونی است؛ من خطاب به آن مسئول ذی‌صلاح گفتم که موضوع اصلی نیز همین است که آیا این پاداش دریافت شده از سود خالص شرکت بوده یا خیر؟

محسنی‌اژه‌ای با تاکید بر اهمیت اصلاح وضعیت شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت اظهارداشت: رئیس وقت سازمان بازرسی در مقطع ریاست آقای خداییان طی گزارشی به من اعلام کرد که بالغ بر هزار و ۵۳۵ عضو هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت شناسایی شده‌اند که عضویت آنها مغایر با قانون است؛ تعدادی از آنها با ورود سازمان بازرسی استعفا دادند؛ برای ۳۵۹ نفر از آنها نیز که به قانون تمکین نکردند، پرونده کیفری تشکیل شد. علی‌ای‌حال تاکید مؤکد دارم که موضوع مورد اشاره باید با جدیت دنبال شود. این مقوله، آسیب‌زا و زمینه فساد است. علاوه بر اهتمام ویژه درخصوص تعیین‌تکلیف تمامی آن ۳۵۹ نفری که برای‌شان پرونده کیفری تشکیل شده، باید مالی که تمامی آن هزار و ۵۳۵ نفر نیز تحصیل کرده‌اند، مورد بررسی جامع قرار گیرد و چنانچه نامشروع و مغایر با قانون بوده، مسترد گردد. سازمان بازرسی کل کشور در این فقره، در تکمیل اقدام قبلی یک اقدام قاطع، ضربتی و دقیق دیگر انجام دهد. وضعیت فعلی شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت باید اصلاح شود.

مبارزه با فساد هم از اولویت ما خارج نشود

وی با تشریح مؤلفه‌های ایجاد بازدارندگی در امر مبارزه با فساد ادامه داد: ما کماکان معتقدیم که در راستای ایجاد بازدارندگی در امر مبارزه با فساد و ارتقای آگاهی‌های مردمی در این راستا، می‌توان تا آنجایی که مخل قانون نباشد، برخی از گزارش‌های سازمان بازرسی را به‌صورت عمومی منتشر کرد.

همچنین در همین راستا لازم است با همکاری مجلس، لایحه‌ای را تدوین کنیم که مضمون و محتوای آن، برگزاری هرچه بیشتر دادگاه‌های علنی و انتشار مفاد آنها باشد. البته پُر واضح است که انتشار مفاد دادگاه‌ها، باید ضرورتاً منطبق با قانون و شرع انور باشد و انتشار مفاد دادگاه‌ها چنانچه مخل امنیت و عفت عمومی نباشد، پذیرفته است.

نشانه‌های نفوذ در مراکز تصمیم‌ساز؛ از بازگشت چهره‌های وطن‌فروش تا لگدپرانی در جشنواره‌های خارجی

در حالی که بخشی از چهره‌های فرهنگی غرب در ماه‌های اخیر هزینه موضع‌گیری علیه اسرائیل و حمایت از فلسطین را پذیرفته‌اند، در ایران برخی سلبریتی‌ها همچنان در مواجهه با مسائل کشور، از پاسخگویی درباره مواضع گذشته تا واکنش به جنگ و شهادت مردم، سکوت یا مواضعی همسو با روایت‌های ضدایرانی را برگزیده‌اند.

در هفته‌های اخیر مجموعه‌ای از اتفاقات در حوزه فرهنگ و هنر رخ داده که در کنار یکدیگر، تصویری قابل تأمل از برخی اتفاقات حوالی چهره‌های پرحاشیه خارج از کشور رخ داده؛ از اعلام بازگشت خواننده هتاکی به نام محسن نامجو پس از نزدیک به دو دهه تا سخنان سخنگوی دولت درباره امکان بازگشت چهره‌هایی چون عبدالکریم سروش، محسن کدیور و مسعود بهنود. در سوی دیگر، حضور تولیدات ضدایرانی در جشنواره‌های خارجی و مواضعی که از سوی بعضی چهره‌های وطن‌فروش در این فضا مطرح می‌شود.

محسن نامجو که حدود دو دهه در خارج از ایران زندگی کرده بود، به کشور بازگشت؛ درحالی‌که طی سال‌های فعالیت خود در خارج از کشور بارها به مقدسات و امامان انقلاب اسلامی توهین کرده بود و در ایران نیز سابقه پرونده قضائی دارد. نامجو به گونه‌ای بازگشته که گویی نه خانی آمده و نه خانی رفته است! آیا او از رفتارهای خود در گذشته اعلام برائت و پشیمانی کرده است؟ آیا امروز واکنشی درست و حداقلی به جنگ تحمیلی و شهادت مردم ایران به خصوص شهادت کودکان داشته است؟

چند روز پیش از آن نیز فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت، در پاسخ به پرسشی درباره بازگشت برخی چهره‌های خارج از کشور، از امکان بازگشت آنان سخن گفت. در این اظهارات، علاوه‌بر خواننده خارج نشین معین، نام‌هایی مانند عبدالکریم سروش، محسن کدیور و مسعود بهنود نیز مطرح شد. در واقع سخنگوی دولت که یک جایگاه حقوقی واضح در نظام جمهوری اسلامی دارد نام افرادی را به زبان می‌آورد که سابقه ضدایرانی مشخص دارند اما هیچ شرط مشخصی در بازگشت آنها نیست. هرکس هر چه بخواهد بگوید و هرواکنشی بخواهد داشته باشد و در انتها نیز بدون کوچک‌ترین نگرانی به کشور بازگردد و انگار نه انگار؟

اصل امکان بازگشت هر شهروند ایرانی به کشور، به‌خودی‌خود موضوعی قابل مناقشه نیست و بسیاری از ایرانیانی که سال‌ها خارج از کشور زندگی عادی داشته‌اند، می‌توانند به کشور بازگردند، زندگی کنند و فعالیت داشته باشند؛ اما برای چه افرادی؟ آن‌هم با چه نوع بازگشتی؟ برخی از این چهره‌ها سال‌ها در رسانه‌های خارجی و محافل سیاسی خارج از ایران فعال بوده‌اند، مواضع تندی علیه ایران و نظام جمهوری اسلامی گرفته‌اند و در مقاطع مختلف در منازعات سیاسی علیه ساختار جمهوری اسلامی نقش فعال داشته‌اند. اما اکنون بدون تغییر و یا رفتاری بازگردند؟ بازگشت بدون هزینه چهره‌های وطن‌فروش و ادامه فعالیت در ایران بدون پاسخگویی پیرامون رفتارهای گذشته موضوعی نیست که بتوان آن را هضم کرد.

یک اتفاق تکراری
اظهارات ضدایرانی از سوی شبه‌سلبریتی‌ها

همزمان با این تحولات، یک فیلم سیاه از ایران به جشنواره فیلم ونیز رفت. فیلم «مراقب» ساخته محسن قرایی در بخش افق‌های جشنواره حضور داشت و به لاله مرزبان برای بازی در این فیلم و به پاس تلاش‌هایی که برای فروش وطن خود داشت، یک جایزه جنبی جشنواره را دادند.

جشنواره ونیز، علاوه‌بر بخش مسابقه اصلی، ۵۵ بخش و جایزه فرعی و جنبی دارد و «جایزه افق‌ها» نیز در همین چارچوب قرار می‌گیرد. برخی آثار حاضر در این بخش‌ها از نظر هنری و سینمایی در سطح مسابقه اصلی نیستند و نباید جوایز جنبی آنها با جوایز اصلی جشنواره مانند شیر طلایی و نقره‌ای اشتباه گرفته شود. لاله مرزبان نیز در ردیف ۴۰-۵۰ بازیگر دیگر بخش‌های فرعی و جنبی، جایزه‌ای هم گرفته که برخلاف جوایز رسمی ونیز یعنی شیر طلایی و نقره‌ای، نه طلایی است و نه نقره‌ای، بلکه سیاه است! ولی برخی شبه رسانه‌های داخلی و خارجی به گونه‌ای جلوه دادند که گویا این بازیگر، جایزه اصلی بازیگر زن جشنواره ونیز را دریافت نموده است!

به هرحال مرزبان پشت تریبون رفت و اظهارات خلاف واقع و ضدایرانی از وضعیت زنان ایران اشاعه داد تا همان فرمول همیشگی که دیگر تبدیل به عادت برای همگان شده مجددا رخ دهد؛ ساخت یک فیلم سیاه، ارسال فیلم به جشنواره‌های غربی، دریافت یک جایزه درجه چند، اظهارات ضدایرانی و رسیدن به یک نام و نشان در میان دشمنان ایران، چراکه آنها به خودی خود که توانایی تبدیل شدن به یک چهره را ندارند لذا با لگدپراکنی و وطن‌فروشی به زعم خود، در میان دشمنان و غربی‌ها خود را عزیز می‌کنند.

گویا صحبت درباره شهدای غیرنظامی در مدرسه میناب و کودکان و زنانی که در جنگ‌های تحمیلی به شهادت رسیدند در نگاه و زبان سلبریتی وطن‌فروش نمی‌آید، چون سود و منفعتی برای آنها ندارد. آنها هم می‌دانند که حقیقت چیست و هم ادعاها و اظهارات وطن‌فروشانه را خوب حفظ کرده‌اند.

افکار عمومی جهان رو به آگاهی بخشی از جریان شبه فرهنگی ایران در نفهمی

نکته قابل توجه در شرایط فعلی، تغییر محسوس فضای فرهنگی غرب به خصوص از آغاز نسل‌کشی غزه است. نمونه‌های این تغییر را می‌توان در اعتراض هنرمندان، دانشگاهیان، ورزشکاران و حتی برخی چهره‌های حتی یهودی به جنایات اسرائیل مشاهده کرد.

در همان جشنواره ونیز، یووال آبراهام و ریچل زور، دو فیلمساز اسرائیلی، مستندی را به نمایش گذاشتند که در آن ۲۴ نظامی و مأمور اطلاعاتی اسرائیلی درباره عملیات ارتش اسرائیل در غزه و کشتار فراوان مردم با بهره‌گیری از هوش‌مصنوعی صحبت کرده‌اند. حضار برای این مستند و عواملش ۲۵ دقیقه دست زدند. مستند حتی با استقبال هیئت داوران روبه‌رو شد و جایزه ویژه دریافت کرد.

اما دولت به خصوص وزیر فرهنگ رژیم صهیونی نیز به‌سرعت واکنش دادند و قرار شد تا از آن دو نفر سلب تابعیت شود. جالب است که حتی برخی از صهیونیست‌ها از جنایات اسرائیل به درد آمده‌اند و باوجود خطرات و هزینه‌ها اما باز سکوت نمی‌کنند و از نسل‌کشی در غزه مستند می‌سازند. اما در ایران برخی از شبه‌سلبریتی‌ها همچنان به دنبال جلب رضایت آمریکا و اسرائیل هستند بلکه به آنها نان و خرمایی در غرب بدهند!

این مستند تنها نمونه در جشنواره ونیز نبود بلکه کمپین‌های مختلف در جشنواره با حضور سینماگران معروف برای حمایت از فلسطین و محکومیت اسرائیل به راه افتاد. همچنین فیلم فیلمساز معروف «مارتین مک دانا»